

לפיד, עודד

בן נחמן וחווה. נולד ביום כ"ז באב תש"ט (22.8.1949) בירושלים. את לימודיו התחיל בבית-הספר היסודי "מעלה" והמשיך אותם בבית-הספר התיכון הדתי "מעלה" שם. השתייך לצופי-העיר והיה פעיל בתוכם בהשתתפו בכל פעולותיהם, מסעותיהם ואירועיהם; היה חבר שבט "משואות". כן לקח חלק בכל פעולות גדנ"ע בהיותו תלמיד בית-הספר התיכון. נטה למוסיקה ואהב שירים ישראלים; מאז גיל בית-הספר היסודי ניגן באקורדיון בשעת-הפנאי. עליו היה ומלא חדות-חיים. בעת הצורך ידע גם להיות רציני, אך אהב להתבדח ולשמוח, כי את החיים אהב. חברתי היה מאוד, כיבד את הוריו בכל לב והיה מסור לבני-משפחתו ונאמן לידידיו הרבים. למישרים הלך ובתוקף לחם בכל גפשו ומאודו למען הצדק. כל מה שנראה בעיניו כקיפוח הרגיו אותו והוא לא יכול לסבול עקלקלות, כי נפש עדינה היתה בו. ומקרה אחד, אשר עליו מספרת חברה אחת שלו במכתב, יוכיח: פעם, בשעה שסייר עם חברו, (כי מאד אהב לסייר ולראות את מראות-הנוף) ראו שניהם שני צבאים והחליטו לרדוף אחריהם, אך לאחרונה שמו לב פתאם כי אחד מהם נופל לארץ ואין בו רוח-חיים — מקרה אשר ציער אותו מאד. טוב-לב היה ולא רק שאהב את החיים שלו אלא שהיה דואג לכל יצור כפי שהמקרה בשעת הסיור יוכיח. כן היה מוכן תמיד לבוא לעזרת הזולת. עודד ידע להתנדב לכל משימה ופעולה ולתת יד בעבודה למען הכלל והפרט. מן הראוי לציין בזה כי את המידות הנאות, שעודד ניחן בהן יש לזקוף לזכות אביו, שהתנדב במלחמת-הקוממיות להיות בין מלווי השיירות לירושלים שפרצו את הדרך לבירה הנצורה ובשער-הגיא עלה על מוקש; לאחר-מכן נשלח כנהג משוריין בפלמ"ח בסיירת גוש-עציון (נבי דניאל) ובהובילו את השיירה נפצע בראשו. אך למרות כל הפחדים והאימים שעברו עליו היה מופת לכל מכיריו (ולבנו עודד בכללם) במצוות כיבוד אב ואם ובהידור פני זקן; הוא לא הסס להיחלץ לעזרת נצרך, לדאוג לכל צרכיו, ולסעדו, כאחות רחמ"ה ממש לשמח את לבו ולעודד את רוחו.

וכאב כן בנו עודד, שהיה נוהג כבן בהוריו הוא ודרך-ארץ במבוגרים ממנו ואף בא לעזרת זולתו בשעת-הצורך. בהליכותיו גילה תמיד שאר-רוח ועדינות וגם אחרי שהיה בשורות הצבא לא הבלית את גבורתו כאיש-מלחמה. גבוה היה, מוצק ועשוי לבלי חת. אך מבט רך וטוב, היה בעיניו, מבט של נאמנות ומסירות. לצה"ל גויס באוגוסט 1967 והוצב לחיל-השריון והתנדב לסיירת ובשירותו הוכיח את עצמו כחייל אמיץ וטוב, מסור לצה"ל ונאמן לחבריו. פעם, בהיותו בחופשה חלה והיה קודח מחום, וכאשר בני-משפחתו ניסו לשכנעו לשהות בבית עוד יום או יומיים עד שיחלים ואחר-כך ישוב לבסיס לא אבה לשמוע להם ונימוקו היה ששהותו זו תעכב חייל אחר המצפה לחופשה — והוא חזר לבסיס ולא נשאר בחיק-המשפחה. עודד היה בעל כוח רצון עז והוכיח את כשרו כחניך טוב בקורס מש"קי סיור, אשר בו השתתף אלא שלא זכה לסיים אותו, כי ביום י"ד באלול תשכ"ח (7.9.1968), בעודו בשירות-חובה בשעת מילוי תפקידו, עלה על מוקש רכב, כאביו כעשרים שנה קודם-לכן; זה היה באיזור ואדי סודר אשר בסיני; המוקש הוטמן בדרך-עפר בסביבות ראש ג'גנדי, כעשרים קילומטר ממעבר המיתלה, דרך שהיתה בשימוש יומיומי — והיא העמוקה שבחדירות הקומנדו המצרי. הובא למנוחת-עולמים בבית-הקברות הצבאי שעל הר-הרצל בירושלים. מפקד-יחידתו, במכתב-תנחומיו למשפחתו כתב בין השאר: "היו לו כל התכונות הדרושות ממפקד בצה"ל; כשרון, אומץ, מסירות ועזרה לחבריו".

עזר

עזר לפיד בן נחמן וחיה.
נולד בירושלים, בכ"ט מנחם-אב תש"ט. נפל בי"ד אלול
תשכ"ח בואדי-סודר שבסניף, וחובא למנוחת עולמים
בהר-הרצל בירושלים.

החל משחר ילדותו ולאורך כל י"ט שנות חייו היו נר לרגליו דברי ר' עקיבא: "ואהבת לרעך כמוך זה כלל גדול בתורה". כלל זה היה חלק מאישיותו. תכונתו "מעט מאוד למען עצמי והכל למען החברה". הפכה אותו לחבר שזכה לרציים בקרבם. פשטותו וענוותנותו שבו את לבו-תיהם של כל מכריו ומיודעיו. בצבא היה אחוב על מפק-דיו ועל חבריו לנשק. בבואו הביתה לחופשות, בין שאלו-תיו הראשונות היתה המיר השאלה "מה שלום החברה ומה נשמע אצלם". שיתוף הפעולה עם חבריו היה כה מושרש אצלו, עד כי אפילו מוריו בביה"ס ידעו שאם עודד מודה שידו היתה בתעלול כלשהו, יש להסתפק אם אמנם אשם הוא או שהוא מנסה, כדרכו, לחלץ חבר מ"צרה".

בחוג המשפחה ידעו להצביע על עודד כמיי שממנו יש ללמוד מצוות כיבוד אב ואם, אשר היתה חביבה עליו ביותר והיה חזיר בה במיוחד. כן הכירוהו כאחד החזיר בחידור פני זקנים ודיכורו היה בנחת ובדרך ארץ למבוגרים ממנו, קרובים וגם רחוקים.

עודד שירת בפלוגת סיור בשריון. הוא היה חניך מצטיין בקורס משקי" סיור, אותו לא זכה לסיים. באחת החופשות פגש בו דודג, והוא מתאר במילים הבאות:

"בחור גבוה כאלון, רחב כתפיים, במדי צה"ל רטובים מזיעה, נכנס אל החדר ושען אל הקיר להנפש. הסתכלתי בו ולא הכרתי, אולם גיממה היה לי כי לעיני מתגלה בבת אחת כל סוד הצלחתו של צבא ישראל. הבעת פניו היתה קונטרסט גמור להופעתו. הוא עמד גבוה ומוצק ועשוי לבלי חת, כולו אומר כוח וגבורה; ופניו — מבט ערין שופע מהם, מבט של שאר רוח, לא מבט של חייל. טוב ורוך נשקפו

עודד הצטרף לשבט "משואות" בהיותו בכיתה ד' שב-ביה"ס היסודי ממ"ד "מעלה". לגביו, ההצטרפות לתנועת הנוער היתה מובנת מאליה, באשר מטבעו נטה לחי"חברה.

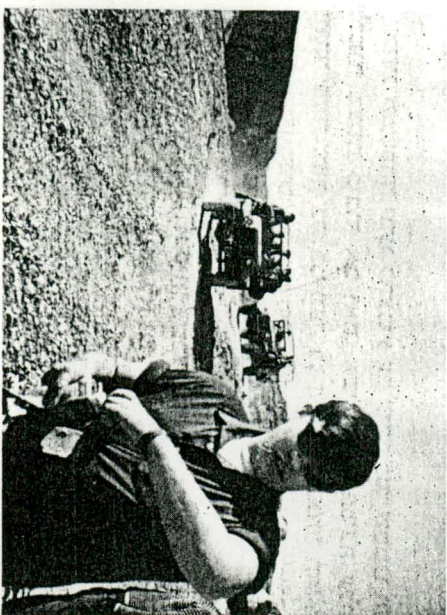

במסע לאילת, תשכ"ו

מעניין, ולא קרב ומלחמה. בה עמדתי משתאה על כל החור והקסם שבמיוזג המשונה חור, עד שעל פניו הופיע חור מיוגע, אותו החזיר המפורסם שלא מצאתי מלים לתאר. "עודד?" קראתי מיד.

לפני שובו לבסיס, ממנו לא חזר, חלה והיה קודח מחוס. בני המשפחה ניסו לשכנעו שישתה עוד יום או יומיים בביתו עד שיהלים מעט, אך הוא לא אבה לשמור. נימוקו היה ששהותו תעכב חייל אחר המצפה אף הוא לחופשה! הוא חזר לבסיס, לבלי שוב עוד.

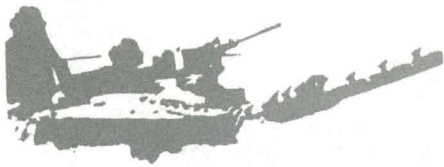
יהי זכרו ברור.

עם סוירת השווייץ

שלום...

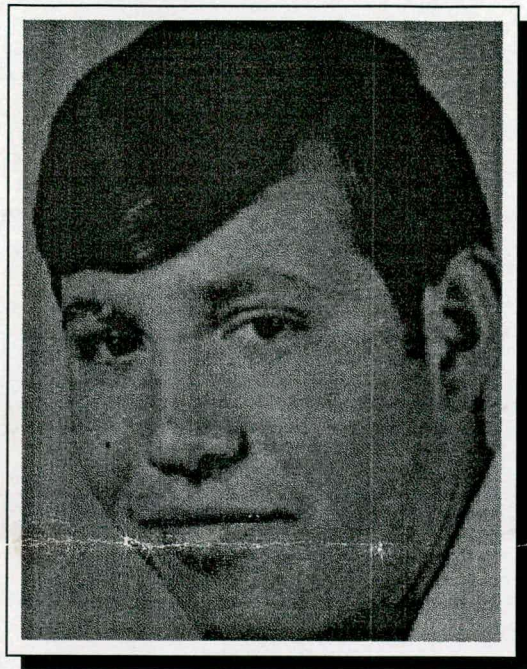
עמותת "יד לשריון" בלטרון

מ.א. 2033364

טור לפיד עודד ז"ל

בן נחמן וחווה

נולד בירושלים
תאריך לידה לועזי : 22.8.1949
כ"ז באב תש"ט

נפל ב-07/09/68
יד אלול תשכח

בשרותו ב-פל. סיור חשנ 59
בפעילות מבצעית
עזה וסיני
ואדי-סודר

נקבר ב-(י-ם) הר הרצל

גיל בית- הספר היסודי
ניגן באקורדיון
בשעת-הפנאי. עליז היה ומלא
חדוות-חיים. בעת הצורך
ידע גם להיות רציני, אך
אהב להתבדח ולשמוח, כי את
החיים אהב. חברתי היה
מאד, כיבד את הוריו בכל לב
והיה מסור לבני- משפחתו
ונאמן לידידיו הרבים.
למישרים הלך ובתוקף לחם
בכל נפשו ומאודו למען
הצדק. כל מה שנראה בעיניו
כקיפוח הרגיש אותו והוא לא
יכול לסבול עקלקלות, כי
נפש עדינה היתה בו. ומקרה
המשך ...

בן נחמן וחווה. נולד ביום
כ"ז באב תש"ט
(22.8.1949) בירושלים. את
לימודיו התחיל בבית-הספר
היסודי "מעלה" והמשיך אותם
בבית-הספר התיכון הדתי
"מעלה". שם השתייך
לצופי-העיר והיה פעיל
בתוכם בהשתתפו בכל
פעולותיהם, מסעותיהם
ואירועיהם; היה חבר שבט
"משואות". כן לקח חלק
בכל פעולות גדנ"ע בהיותו
תלמיד בית-הספר התיכון.
נטה למוסיקה ואהב
שירים ישראליים; מאז

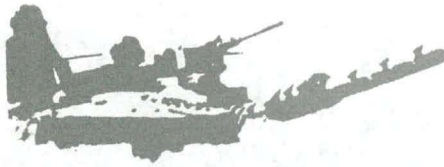
מ.א. 2033364

טור לפיד עודד ז"ל

בן נחמן וחיה

למרות כל הפחדים
והאימים שעברו עליו היה
מופת לכל מכיריו (ולבנו
עודד בכללם) במצוות כיבוד
אב ואם ובהידור פני
זקן; הוא לא הסס להיחלץ
לעזרת נצרך, לדאוג לכל
צרכיו, ולסעדו, כאחות
רחמניה ממש לשמח את לבו
ולעודד את רוחו. וכאב
כן בנו עודד, שהיה
נוהג כבן בהוריו-הוא
ודרך-ארץ במבוגרים ממנו
ואף בא לעזרת זולתו
בשעת-הצורך. בהליכותיו
גילה תמיד שאר-רוח
ועדינות וגם אחרי שהיה
בשורות הצבא לא הבליט את
גבורתו כאיש-מלחמה. גבוה
היה, מוצק ועשוי לבלי
חת. אך מבט רך וטוב,
היה בעיניו, מבט של
נאמנות ומסירות. לצה"ל
גויס באוגוסט 1967
והוצב לחיל-השריון
והתנדב לסיירת ובשירותו
הוכיח את עצמו כחייל
אמיץ וטוב, מסור לצה"ל
ונאמן לחבריו. פעם,
בהיותו בחופשה חלה והיה
קודח מחום, וכאשר
בני-משפחתו ניסו לשכנעו
המשך...

אחד, אשר עליו מספרת
חברה אחת שלו במכתב,
יוכיח: פעם, בשעה שסייר עם
חברו, (כי מאד אהב לסייר
ולראות את מראות-הנוף)
ראו שניהם שני צבאים
והחליטו לרדוף אחריהם, אך
לאחרונה שמו לב פתאם כי
אחד מהם נופל לארץ ואין
בו רוח-חיים - מקרה אשר
ציער אותו מאד. טוב-לב היה
ולא רק שאהב את החיים
שלו אלא שהיה דואג לכל
יצור כפי שהמקרה בשעת
הסיור יוכיח. כן היה מוכן
תמיד לבוא לעזרת הזולת.
עודד ידע להתנדב לכל
משימה ופעולה ולתת יד
בעבודה למען הכלל והפרט.
מן הראוי לציין בזה כי
את המידות הנאות, שעודד
ניחן בהן יש לזקוף
לזכות אביו, שהתנדב
במלחמת-הקוממיות להיות
בין מלווי השיירות
לירושלים שפרצו את הדרך
לבירה הנצורה ובשער-הגיא
עלה על מוקש; לאחר-מכן
נשלח כנהג משוריין בפלמ"ח
בסיירת גוש-עציון (נבי
דניאל) ובהובילו את
השיירה נפצע בראשו. אך

עמותת "יד לשריון" בלטרון

מ.א. 2033364

טור לפיד עודד ז"ל

בן נחמן וחווה

כל התכונות הדרושות ממפקד
בצה"ל; כשרון, אומץ,
מסירות ועזרה לחבריו".

לשהות בבית עוד יום או
יומיים עד שיחלים ואחר-כך
ישוב לבסיס לא אבה לשמוע
להם ונימוקו היה ששהותו
זו תעכב חייל אחר
המצפה לחופשה - והוא
חזר לבסיס ולא נשאר
בחק-המשפחה. עודד היה בעל
כוח רצון עז והוכיח את
כשרו כחניך טוב בקורס
מש"קי סיור, אשר בו השתתף
אלא שלא זכה לסיים
אותו, כי ביום י"ד באלול
תשכ"ח (7.9.1968), בעודו
בשירות-חובה בשעת מילוי
תפקידו, עלה על מוקש רכב,
כאביו כעשרים שנה
קודם-לכן; זה היה באיזור
ואדי סודר אשר בסיני;
המוקש הוטמן בדרך-עפר
בסביבות ראש ג'ונדי,
כעשרים קילומטר ממעבר
המיתלה, דרך שהיתה
בשימוש יומיומי - והיא
העמוקה שבחדירות הקומנדו
המצרי. הובא
למנוחת-עולמים בבית-הקברות
הצבאי שעל הר-הרצל
בירושלים.
מפקד-יחידתו,
במכתב-תנחומיו
כתב בין השאר: "היו לו
למשפחתו

(ראס ע'ג'זי) ←

המקום, סג'טק
הוטמן על קברו
ע"י קומנדו מצרי.
הוא איש מאזור נא
ימיתגו,